

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

**DECIZIA nr. ____/____2006
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. X S.A.,**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice, prin adresa din data de 25.07.2006, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala in data de **31.07.2006**, asupra contestatiei formulata de **S.C. X S.A.**, impotriva Deciziei de impunere emisa in data de 13.06.2006 in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 13.06.2006 de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control financiar fiscal.

Contestatia are ca obiect:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi/majorari aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- impozit pe profit;
- dobanzi/majorari aferente impozitului pe profit;
- penalitati aferente impozitului pe profit.

De asemenea, **S.C. X S.A.** contesta **Dispozitia din data de 13.06.2006 privind masurile stabilite** de inspectia fiscala pentru taxa pe valoarea adaugata si solicita si **suspendarea executarii obligatiilor** stabilite prin Decizia de impunere din data de 13.06.2006.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, in raport de data la care a fost primita Decizia de impunere din data de 13.06.2006, respectiv 23.06.2006, asa cum rezulta din confirmarea de primire anexata in copie la dosarul cauzei si de data depunerii contestatiei, respectiv 11.07.2006, asa cum reiese din stampila registraturii Directiei generale a finantelor publice.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 si art.179 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I.S.C. X S.A. contesta obligatiile stabilite in sarcina sa de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de control financiar fiscal prin decizia de impunere, precizand urmatoarele:

Organele de inspectie fiscala in mod gresit si neintemeiat au stabilit impozit pe profit si accesorii pe motiv ca societatea nu a tinut cont in anul 2005 de veniturile obtinute din vanzarea unui activ, intrucat este vorba despre imobilul L - parcela 2 asupra caruia, in vederea recuperarii creantelor bugetare, Administratia Finantelor Publice avea instituit un sechestrul asigurator. Astfel, vanzarea la care se refera organele de inspectie fiscala s-a efectuat in procedura de executare silita de catre Administratia Finantelor Publice in vederea recuperarii creantelor bugetare prin valorificarea bunurilor societatii si nu s-a realizat o vanzare-cumparare din initiativa debitorului fiscal.

S.C. X S.A. precizeaza ca nu se poate sustine ca prin valorificarea bunurilor in cadrul procedurii de executare silita a realizat profit astfel incat sa se tina cont la stabilirea bazei impozabile in conditiile in care nu a avut loc un transfer de proprietate. Totodata, contestatoarea sustine ca organele de inspectie fiscala au considerat ca fiind venit impozabil intreaga suma obtinuta din valorificarea imobilului in procedura de executare silita fara sa tina cont de valoarea ramasa neamortizata si care este deductibila la calculul profitului impozabil.

Contestatoarea precizeaza ca organele de inspectie fiscala au interpretat in mod restrictiv si nejustificat textele de lege in sensul ca au stabilit ca societatea a incalcat prevederile art.21 alin.4 lit.m) din Legea nr.571/2003 pe motiv ca nu a prezentat contractul in forma scrisa dintre prestator si beneficiara S.C. X S.A. si nu au acordat drept de deductie a cheltuielilor cu prestarile de servicii. Totodata, societatea contestatoare mentioneaza ca organelor de inspectie fiscala le-a fost invederat faptul ca intre parti exista relatii contractuale si ca acest termen trebuie interpretat in sensul stabilit de legislatia comerciala, respectiv Codul comercial, iar

existenta lor se probeaza cu mijloace reglementate in aceasta materie deoarece in desfasurarea activitatii societatea stabileste contracte comerciale.

S.C. X S.A. considera ca organele de inspectie fiscala nu pot interpreta un text de lege si nu pot aplica un text de lege in mod arbitrar fara sa tina cont de realitatile si exigentele in care isi desfasoara activitatea societatea verificata. Drept urmare conditia prevazuta de art.21 alin.4 lit.m) respectiv "si pentru care nu sunt incheiate contracte", se refera la raporturi juridice care nu pot fi dovedite, ori nu este cazul raportului juridic dintre S.C. X S.A. si S.C. S S.R.L. intre care exista contract in sensul legii dovedit cu actele prezentate si din care rezulta toate datele necesare pentru identificarea partilor, obiectul contractului, valoarea acestuia precum si acordul de vointa in acest sens.

Contestatoarea recunoaste ca organelor de inspectie fiscala nu le-a fost prezentat un in scris intitulat "contract" sau "contract de prestari servicii", dar considera ca inspectia fiscala se desfasoara de catre persoane pregatite in domeniul fiscal dar care au cunostinte temeinice si in alte domenii ale dreptului in special in domeniul legislatiei aplicabile contribuabililor in calitatea acestora de societati comerciale si care desfasoara activitati comerciale savarsind acte si fapte de comert. Astfel, S.C. X S.A. considera ca in mod eronat organele de inspectie fiscala au stabilit suma ca fiind cheltuiala nedeductibila fiscal.

Societatea contestatoare mentioneaza ca organele de inspectie fiscala nu au incadrat corect cheltuielile pentru restaurarea si amenajarea sediului in sensul ca acestea nu ar fi deductibile fiscal deoarece lucrarile si materialele utilizate pentru executarea acestora ar fi mijloace fixe amortizabile intrucat nu s-au efectuat reparatii si investitii pentru restabilirea situatiei imobilului, mijloc amortizabil, ci lucrarile si investitiile au constat in lucrari de compartimentare a unor incaperi situate la parterul imobilului situat in .

S.C. X S.A. precizeaza ca organele de inspectie fiscala nu au incadrat corect situatia de fapt intrucat:

- nu au determinat expres categoriile de cheltuieli aferente investitiilor si care se considera mijloace fixe pentru ca nu orice investitie este si mijloc fix;

- nu au apreciat corect lucrarile si materialele achizitionate avand in vedere starea imobilului, gradul de uzura al materialelor si nici nu a aratat in ce masura a crescut gradul de confort si ambient;

- au considerat ca valoarea investitiilor in intregime este cheltuiala nedeductibila fiscal fara sa tina cont de diferenta dintre valoarea

investitiei considerata mijloc fix si valoarea sumei necesare pentru realizarea reparatiilor si care nu ar fi considerata mijloc fix supus amortizarii pentru aceeasi categorie de lucrare si investitie.

Referitor la lucrarile executate la sediul S.C. X S.A., contestatoarea sustine ca acestea sunt lucrari de reparatii avandu-se in vedere starea in care se afla imobilul la momentul luarii deciziei pentru restabilirea acestuia si ca in mod corect au fost incadrate cheltuielile ca fiind reparatii si deci deductibile.

Drept urmare, organele de inspectie fiscala in mod gresit au stabilit ca acestea sunt mijloace fixe asimilate, amortizabile, cu consecinta deductibilitatii numai a amortizarilor pe care societatea ar fi avut dreptul sa le includa pe costuri si tot in mod gresit au stabilit ca societatea a incalcat prevederile Legii contabilitatii.

In ceea ce priveste cheltuielile facturate de S.C. F S.R.L. reprezentand prestari servicii inregistrate in contul 628 "Alte cheltuieli prestate de terti", contestatoarea precizeaza ca organele de inspectie fiscala au incadrat cheltuielile facute in baza unui contract scris si care se justifica in interesul desfasurarii activitatii ca fiind nedeductibile.

Societatea mentioneaza ca organele de inspectie fiscala trebuiau sa tina cont de prevederile art.21 alin.1 din Legea nr.571/2003, intrucat cheltuielile efectuate in cadrul contractului de colaborare constau in efectuarea de catre prestatorul S.C. F S.R.L. de servicii de depozitare si transport a alimentelor pentru angajatii societatii care desfasoara activitate in vederea obtinerii de venituri impozabile. Nerealizarea acestor cheltuieli ar fi determinat imposibilitatea primirii de catre salariati a alimentelor cuvenite prin contractul colectiv de munca la nivel de unitate ceea ce ar fi determinat nemulțumiri cu consecinta stoparii obtinerii de catre societate de venituri impozabile.

Avand in vedere cele prezentate contestatoarea sustine ca organele de inspectie fiscala in mod netemeinic au considerat cheltuielile ca nedeductibile fiscal.

S.C. X S.A. considera ca in mod eronat organele de inspectie fiscala au considerat cheltuielile cu lucrarile efectuate la Cabana H de catre S.C. D S.R.L. ca fiind nedeductibile fiscal, intrucat acestea sunt reparatii de restabilire a situatiei anterioare a imobilului pentru a fi redat in circuitul turistic, nu sunt lucrari de modernizare, nefiind realizate asupra imobilului ca si constructie cu scopul de a creste gradul de confort si ambient ci de a fi adus la starea lui initiala.

Contestatoarea sustine ca organele de inspectie fiscala in mod neintemeiat au stabilit majorarea masei profitului si au stabilit impozit pe profit suplimentar considerand in mod fortat cresterea valorii de inventar a mijlocului fix, avand in vedere ca nu au facut o delimitare pe categorii de cheltuieli, respectiv nu au aratat care dintre cheltuieli sunt pentru reparatii si care dintre cheltuielile efectuate au condus la sporirea gradului de confort si ambient. Deasemenea, contestatoarea precizeaza ca organele de inspectie fiscala nu au aratat in ce masura si sub ce aspect a crescut gradul de confort si ambient prin efectuarea lucrarilor la imobilul Cabana H.

Astfel, organele de inspectie fiscala in mod eronat au incadrat in categoria lucrarilor de modernizare cele constand in zugraveli, curatat pereti, tencuieli, demontari si montari de instalatie electrica, inlocuirea instalatiei electrice, sanitare si de incalzire, fara a preciza diferenta dintre parametrii tehnici functionali ale instalatiilor noi fata de cele inlocuite.

S.C. X S.A. precizeaza ca din cuprinsul actelor normative in materie fiscala rezulta ca asupra imobilelor se pot efectua lucrari de reparatii dar si lucrari de investitii, prin urmare, organele de inspectie fiscala trebuiau sa faca delimitarea lucrarilor executate, sa specifice care lucrari pot fi incadrate in lucrari de reparatii efectuate in scopul restabilirii starii tehnice initiale prin inlocuirea componentelor uzate si care lucrari au fost de investitii sau de modernizare avand ca efect cresterea parametrilor functionali si ai gradului de confort si ambient.

Contestatoarea precizeza ca organele de inspectie fiscala au considerat nejustificat ca sunt nedeductibile fiscal cheltuielile cu abonamentele la ziarul "Editie Speciala" intrucat s-au incalcat prevederile art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

In vederea asigurarii unui climat optim de lucru, o stare de confort a angajatilor societatii cu scopul sporirii productivitatii si a obtinerii de venituri impozabile, s-au acordat in mod gratuit acestora ziare pentru informare. Contestatoarea precizeaza ca obtinerea de profit este un element care sa demonstreze ca angajatii au prestat serviciile la cote multumitoare si datorita faptului ca acestora li s-a asigurat un climat de munca optim si sub aspectul optimizarii muncii prin informare, drept pentru care considerarea organelor de inspectie fiscala ca aceste cheltuieli nu sunt realizate in scopul obtinerii de profit impozabil este neavenita. Prin urmare, S.C. X S.A. considera ca cheltuielile cu abonamentele la ziare se justifica, iar decizia organelor de inspectie fiscala de a majora profitul impozabil cu contravaloarea abonamentelor este netemeinica si nelegala.

S.C. X S.A. considera netemeinică stabilirea de către organele de inspectie fiscală a nedeductibilității cheltuielilor cu amortizarea unor mijloace fixe pe motiv că aceste cheltuieli nu sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile. Contestatoarea precizează că pentru a deduce cheltuielile cu amortizarea acestor active nu este necesar să se desfășoare activități aducătoare de venituri impozabile drept pentru care în mod nejustificat valoarea amortizărilor incintelor TH P și L au fost considerate de către organele de inspectie fiscală ca fiind nedeductibile fiscale. Mai mult, societatea menționează că așa cum au reținut și organele de inspectie fiscală prin Raportul încheiat ca urmare a verificării, precum și din nota explicativă a conducerii societății, rezultă că activul L este închiriat în baza contractului din 27.09.2005 și prin urmare acest activ produce venituri. În consecință, S.C. X S.A. contestă suma reprezentând cheltuieli cu amortizarea activelor TH P și L și considerate ca nedeductibile de către organele de inspectie fiscală.

S.C. X S.A. precizează că organele de inspectie fiscală au statuat că prin vânzarea unor mijloace fixe amortizabile în perioada 01.04.2005-31.03.2006 societatea a încălcat dispozițiile art.24 alin.(15) din Codul fiscal, respectiv că a dedus în întregime din masa profitului impozabil valoarea rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile înstrăinate în condițiile în care acestea nu au fost valorificate prin unități specializate sau prin licitație organizată potrivit legii.

Contestatoarea menționează că în structura sa organizatorică există departament specializat în vânzări, inclusiv a mijloacelor fixe amortizabile, anexând în susținere organigrama ce demonstrează structura pe departamente a societății, motiv pentru care consideră netemeinică și nelegală majorarea profitului impozabil cu suma reprezentând valoarea neamortizată a mijloacelor fixe vândute.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată dedusă de pe facturile fiscale considerate de către organele de inspectie fiscală că nu au calitatea de document justificativ, contestatoarea susține că această măsură este exagerată în condițiile în care S.C. X S.A. nu are vreo culpă în faptul că facturile fiscale nu sunt completate de către societatea care le-a emis și lipsesc datele referitoare la numărul de înmatriculare la Registrul comerțului și codul fiscal al beneficiarului.

Contestatoarea menționează că lipsa mențiunilor de pe facturile fiscale la care fac referire organele de inspectie fiscală nu reprezintă o condiție pentru exercitarea dreptului de deducere conform

dispozitiilor art.145 alin.(8) lit.a) din Codul fiscal. De asemenea, societatea precizeaza ca neglijenta din partea societatilor care au emis facturile fiscale fara sa precizeze toate mentiunile impuse de prevederile legale catre contestatoare in calitate de beneficiar si lipsa culpei in acest caz nu poate determina sanctionarea S.C. X S.A. prin neacordarea dreptului de deducere a TVA. Totodata, contestatoarea considera ca in aplicarea si promovarea principiului rolului activ al organelor fiscale acestea trebuiau sa indrume si sa explice contribuabilului posibilitatea corectarii si completarii documentelor considerate justificative in acord cu dispozitiile art.160 din Codul fiscal si nu sa-l incarce pe acesta cu obligatii fiscale suplimentare.

Astfel, societatea contesta suma reprezentand TVA pentru care organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere precizand ca necompletarea integrala a facturilor cu datele sale de identificare nu ii este imputabila, iar deducerea TVA presupune si obliga la intocmirea de acte suplimentare care acopera lipsurile sporadice a unor documente justificative

In ceea ce priveste TVA dedusa din facturile emise de S.C. U S.R.L., contestatoarea precizeaza ca organele de inspectie fiscala au aplicat gresit legea fiscala intrucat situatia de fapt nu se incadreaza in textul de lege invocat, respectiv art.11 din Codul fiscal, au incalcat grav principiul libertatii contractuale si principiile bunei credinte, au tratat superficial situatia societatii fara a face constatari complete.

Astfel, S.C. X S.A. mentioneaza ca organele de inspectie fiscala au trunchiat in mod voit textul de lege, respectiv art.11 din Codul fiscal, din care rezulta foarte clar ca acesta isi gaseste aplicare in cazul acelor tranzactii care nu au un scop economic, care nu sunt evaluate in bani si nicidecum tranzactiilor care au un scop economic. De asemenea, potrivit aceluiasi articol de lege contestatoarea precizeaza ca organele fiscale pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al acesteia si in acest caz este necesar ca tranzactia sa aiba o anumita forma care sa denote un continut neeconomic si prin reincadrare se dovedeste continutul economic, adica evaluarea in bani a acesteia.

Contestatoarea precizeaza ca organele de inspectie fiscala nu au luat in considerare contractul din 2005 considerand ca acesta are un scop neeconomic in conditiile in care contractul este unul de vanzare – cumparare in care sunt precizate obiectul si pretul acestuia, are un scop si o valoare economica.

Drept urmare, S.C. X S.A. sustine ca organele de inspectie fiscala au aplicat in mod gresit textul art.11 alin.(1) din Codul fiscal fara ca acest text sa fie incident in cazul contractului din 2005, fara sa indice temeiul legal potrivit caruia au stabilit baza de impozitare a TVA deoarece tranzactia nu se incadreaza in textul de lege mentionat si drept urmare nu ii este aplicabil.

S.C. X S.A. precizeaza ca organele de inspectie fiscala nu au tinut cont de situatia de fapt a societatii respectiv de spatiile ce urmeaza a fi incalzite, de pierderile de energie termica ce pot sa aiba loc, de materialele care absorb energia termica facand inoperante multe dintre "solutiile tehnice alternative" gasite de organele de inspectie fiscala. Totodata, contestatoarea mentioneaza ca organele de inspectie fiscala nu au tinut cont de faptul ca pentru S.C. X S.A. aceasta a fost solutia optima, respectiv de a cumpara schimbatoare de caldura din grafitoplast cu elemente de grafit spre a fi montate astfel incat sa se completeze instalatia existenta in halele de productie in care isi desfasoara activitatea.

De asemenea, contestatoarea sustine ca prin aplicarea unor texte de lege neincidente si prin estimarea bazei de impozitare a TVA pentru schimbatoarele de caldura, organele de inspectie fiscala au stabilit si modificat in acelasi timp valoarea contractului din 2005 si deci si pretul maxim pe care S.C. X S.A. ar fi trebuit sa-l achite.

In consecinta, S.C. X S.A. solicita desfiintarea deciziei prin care a fost anulat dreptul de deducere a TVA aferenta contractului din 2005, justificata legal cu facturile emise in executarea acestui contract si solicita anularea masurii prin care societatea a fost obligata la plata sumei cu titlu de TVA precum si la plata de majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere.

S.C. X S.A. solicita in finalul contestatiei suspendarea executarii deciziei de impunere si a masurilor stabilite in temeiul acesteia in baza art.185 din Codul de procedura fiscala.

II.Prin raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 13.06.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de control financiar fiscal, au constatat urmatoarele:

Impozit pe profit

Perioada supusa inspectiei fiscale a fost 01.12.2003-31.03.2006.

S.C. X S.A. beneficiaza in baza certificatului de investitor in zona defavorizata de scutire la plata impozitului pe profit, prevazuta la art.6 lit.c) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.24/1998, republicata, privind regimul zonelor defavorizate.

Din verificarea documentelor puse la dispozitie a rezultat ca la data de 31.12.2003 societatea a determinat un impozit pe profit aferent profitului obtinut din vanzari de active, iar in urma controlului s-a constatat ca societatea a determinat eronat impozitul pe profit datorat, gresind la stabilirea ponderii veniturilor din vanzari de active in volumul total al veniturilor prin faptul ca a cuprins in volumul total al veniturilor si cele inregistrate in contul 711 "Venituri din productia stocata". Urmare a celor mentionate mai sus, organele de inspectie fiscala au stabilit un impozit pe profit rezultand o diferenta stabilita suplimentar, pentru care au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere.

Impozitul pe profit calculat de societate la data de 31.12.2005 a fost determinat eronat deoarece in urma controlului efectuat organele de inspectie fiscala au constatat ca in luna decembrie 2005 s-au inregistrat venituri de care societatea nu a tinut cont la stabilirea ponderii motivand ca a fost o executare silita efectuata de Directia generala a finantelor publice. Astfel, organele de inspectie fiscala au recalculat ponderea veniturilor din vanzari active in volumul total al veniturilor pentru anul 2005 si au stabilit impozit pe profit, rezultand o diferenta de impozit suplimentar de plata pentru care s-a calculat pentru perioada 26.01.2006-22.05.2006 majorari de intarziere.

Cu privire la modul de declarare a impozitului pe profit aferent perioadei 2003-2005, organele de inspectie au constatat ca societatea nu a respectat prevederile art.34 alin.5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, in sensul ca a calculat trimestrial impozitul pe profit datorat si nu l-a declarat la Administratia finantelor publice in perioada la care se referea si astfel, nu au fost calculate accesorii fiscale pentru neachitarea in termenele legale a impozitului pe profit datorat. Pentru nedeclararea si nevirarea la termenele legale a impozitului pe profit evidentiat de societate dar nedeclarat in termenele legale la Administratia finantelor publice s-au calculat pentru perioada 26.01.2004-31.12.2005 majorari de intarziere si penalitati de intarziere.

In perioada 15.01.2004-14.06.2004, societatea a inregistrat in contul 628 "Alte cheltuieli prestate de terti" suma reprezentand contravaloarea lucrarilor de amenajari interioare executate de S.C. S S.R.L. la parterul cladirii apartinand S.C. X S.A., dar inchiriat in baza contractului de inchiriere din 27.12.2002 pe o perioada de 5 ani incepand cu data de 01.12.2002.

Din Nota explicativa a administratorului societatii rezulta ca lucrarile efectuate au constat in realizarea de instalatie electrica si alte lucrari si au fost puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala 3 devize oferta reprezentand instalatii sanitare, instalatii electrice si amenajari interioare din care au fost subliniate cele aferente spatiului inchiriat.

Urmare a verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala au constatat ca lucrarile de amenajare au constat in recompartimentarea unor incaperi situate la parterul imobilului rezultand mai multe birouri: secretariat, sala de sedinte, Birou Administrator, hol, avand tavan fals, mocheta, pereti despartitori, usi din tamplarie PVC si la care au fost montate geamuri termopan crescand astfel gradul de confort si ambient.

La solicitarea organelor de inspectie fiscala societatea nu a prezentat Contractul de prestari servicii incheiat cu S.C S S.R.L. pentru efectuarea lucrarilor de amenajare fapt pentru care au considerat ca au fost incalcate prevederile art.21 alin.(4) lit.m) din Legea nr.571/2003 in sensul ca nu sunt deductibile cheltuielile cu prestarile de servicii pentru care nu sunt incheiate contracte.

Organele de inspectie fiscala mentioneaza ca societatea nu a considerat suma inclusa pe costuri ca fiind cheltuiala nedeductibila in conformitate cu prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 si a pct.13 din Hotararea Guvernului nr.44/2004, fapt pentru care au procedat la majorarea profitului impozabil cu sumele incluse eronat pe costuri deoarece suma trebuia inregistrata in contul 231 "Imobilizari in curs" urmand a fi amortizata pe perioada derularii contractului. Totodata, organele de inspectie fiscala precizeaza ca au tinut cont de amortizarea pe care societatea ar fi avut dreptul sa o includa pe costuri ca urmare a amenajarilor facute la spatiul inchiriat pentru perioada contractului.

In perioada 01.03.2004-30.04.2004 societatea a inregistrat in contul 628 "Alte cheltuieli prestate de terti" suma reprezentand contravaloarea prestarilor de servicii aferente facturilor fiscale emise de S.C. F S.R.L., facturi care au fost prezentate in copie xerox. Din nota explicativa a administratorului societatii rezulta ca prestarile de servicii au fost cele prevazute in contractul de colaborare din ianuarie 2004 pentru

aprovizionarea, depozitarea si transportul de produse alimentare distribuite angajatilor.

In urma verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala au constatat ca S.C. X S.A. in baza contractului colectiv de munca a acordat alimente angajatilor proprii (impozitate pe statul de plata) pe care le-a aprovizionat de la S.C. F S.R.L. Astfel, in coformitate cu art.21 din Legea nr.571/2003 au stabilit ca cheltuielile inregistrate sunt nedeductibile fiscal intrucat prestarile de servicii nu au fost impozitate de catre societate, ci doar contravaloarea alimentelor acordate.

In perioada 07.10.2004-30.11.2005 societatea a inregistrat in conturile 604 "Cheltuieli cu materiale nestocate" si 628 "Alte cheltuieli prestate de terti" suma reprezentand "contravaloare lucrari instalatii cabana P" executate de S.C. D S.R.L. in baza facturilor fiscale prezentate in copie xerox. Societatea a pus la dispozitia organelor de inspectie fiscala Devizul din 14.10.2005 care cuprinde materiale, piese, mijloace fixe, obiecte de inventar si valoarea manoperei facturate, iar pentru diferenta de suma a prezentat facturile fiscale si 4 certificate de garantie pentru mijloace fixe achizitionate si puse in functiune la cabana.

In urma verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala au constatat ca lucrarile au fost executate la cabana H construita in anul 1985 din materiale re folosibile si care era scoasa din circuitul turistic din cauza conditiilor precare de cazare. De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea in mod eronat a inclus pe costuri suma reprezentand tamplarie PVC care au fost montate la cabana H crescand astfel gradul de confort si ambient in vederea obtinerii de venituri suplimentare.

Avand in vedere conditiile precare care existau inainte de modernizare cand cabana nu era deschisa circuitului turistic si situatia din prezent cand exista conditii excelente de cazare a turistilor si se obtin venituri suplimentare, organele de inspectie fiscala au consierat ca lucrarile efectuate au fost lucrari de modernizare si nu lucrari de reparatii cum sustine societatea, fapt pentru care au marit valoarea de inventar a mijlocului fix. In raportul de inspectie fiscala din 13.06.2006 organele de inspectie fiscala mentioneaza ca au tinut cont de amortizarea pe care societatea ar fi avut dreptul sa o includa pe costuri ca urmare a amenajarilor facute la mijlocul fix cabana H.

In lunile februarie si decembrie 2004 societatea a inregistrat cheltuieli in baza facturilor fiscale din 23.02.2004 si din 13.12.2004

reprezentand abonamente la ziarul Editie Speciala editat de S.C. R S.A. care au fost distribuite angajatilor pentru informare. Organele de inspectie fiscala in urma verificarilor au constatat ca societatea a incalcat prevederile art.21 alin.(1) si alin.(4) din Legea nr.571/2003 si ca nu sunt deductibile cheltuielile cu abonamentele la ziar intrucat societatea nu poate justifica necesitatea acestora, fapt pentru care au majorat profitul impozabil.

In luna decembrie 2004 S.C. X S.A. a inregistrat in evidenta contabila suma aferenta facturii fiscale din 16.12.2004 emisa de S.C. T S.A. reprezentand "Comision conform contract". In vederea stabilirii deuctibilitatii cheltuielii cu comisionul organele de inspectie fiscala au solicitat societatii sa precizeze in ce au constat serviciile prestate de furnizor aferente comisionului facturat si sa prezinte documente care sa ateste efectuarea prestatiei. Astfel, societatea a prezentat Contractul de cesiune de creanta din 04.11.2003 incheiat de S.C. X S.A. in calitate de cedent si S.C. T S.A. in calitate de cesionar si al carui obiect il constituie cesionarea de catre cedent si preluarea de catre cesionar a unei creante fata de debitorul cedat CNH .

Referitor la contractul mai sus mentionat organele de inspectie fiscala au constatat urmatoarele :

- pe prima pagina a acestuia este apostilat si semnat de administratorul S.C. X S.A. si exista mentiunea « Nu suntem de acord. Semnatura si parafa nu este a Directorului general si a S.C. X S.A. »;

- in contract nu este prevazuta nici o clauza sau articol cu privire la incasarea niciunui comision care sa fie inregistrat pe cheltuieli de catre beneficiar ;

- nu a fost prezenat nici o notificare de la CNH care sa ateste ca debitorul cedat recunoaste in scris pentru S.C. T S.A. dreptul creditor,

- contractul este stampilat cu stampila apartinand S.C. X S.A. din C.

Avand in vedere cele constatate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca cheltuielile nu sunt deductibile fiscal intrucat contractul la care se refera factura emisa de S.C. T S.A. nu este recunoscut de catre S.C. X S.A. , factura prezentata nu are calitatea de document justificativ deoarece nu are completate datele prevazute de formular, respectiv codul fiscal al cumparatorului si adresa exacta a acestuia, iar contractul prezentat nu cuprinde date referitoare la tarifele percepute.

In perioada 01.12.2003-31.03.2006 societatea a inregistrat in evidenta contabila suma reprezentand cheltuieli cu amortizarea unor active situate la P in care nu-si desfasoara activitatea si la L care este inchiriat.

In perioada 01.12.2003-31.08.2005 pentru activul de la P care a fost achizitionat cu factura fiscala din 30.09.2004 si cel de la L care a fost achizitionat cu factura fiscala din 25.06.2001, societatea a calculat si inregistrat pe costuri amortizare.

Urmare a verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea a incalcat prevederile art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 si cheltuielile cu amortizarea celor doua active nu sunt deductibile.

In perioada 01.04.2005-31.03.2006 societatea a instrainat prin vanzare directa mijloace fixe amortizabile. Din nota explicativa data de administratorul societatii rezulta ca pentru acesta vanzare nu a fost organizata licitatie pe motiv ca acest lucru nu este prevazut in Codul fiscal. Drept urmare, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea a incalcat prevederile art.24 alin.(15) din Legea nr.571/2003 si au considerat ca cheltuielile cu amortizarea mijloacelor fixe este nedeductibila la calculul profitului impozabil.

In luna februarie 2006 societatea a inregistrat suma aferenta facturii fiscale din 28.02.2006 emisa de S.C. I .R.L. reprezentand "Comision conform contract din 20.02.2006". In vederea stabilirii deductibilitatii fiscale a cheltuielii inregistrate societatea a prezentat organelor de inspectie fiscala "Contractul de cesiune de creanta din 20.02.2006" incheiat intre S.C. X S.A. in calitate de cedent si S.C. I .R.L. in calitate de cesionar al carui obiect il constituie transmiterea de catre cedent a valorii nominale a unei creante, in care nu este prevazuta clauza sau articol cu privire la plata vreunei sume reprezentand comision care sa fie inregistrat de beneficiar pe costuri. Drept urmare, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea nu a respectat prevederile art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 si cheltuielile nu sunt deductibile din punct de vedere fiscal.

Taxa pe valoarea adaugata
Perioada supusa inspectiei fiscale 01.12.2003-31.03.2006

In perioada 16.01.2004-13.02.2004 societatea a dedus TVA aferenta unor facturi fiscale care nu au completate toate datele prevazute de formular, respectiv numarul de inmatriculare de la Oficiul Registrului Comertului si codul fiscal al beneficiarului, fapt pentru care organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru aceasta suma si au calculat dobanzi si penalitati de intarziere pentru nevirarea la termnele legale a TVA dedusa in mod eronat.

In perioada iunie-iulie 2005 S.C. X S.A. a achizitionat de la S.C. U S.R.L. 4 schimbatoare de caldura din grafitoplast cu tevi de grafit in baza facturilor fiscale din 29.06.2005 si din 27.07.2005 si a dedus TVA aferenta acestor facturi. Facturile fiscale au fost emise in baza "Contractului de vanzare-cumparare cu plata pretului in rate din 01.06.2005" care prevede urmatoarele: valoarea totala a bunurilor fara TVA si include montarea, punerea in functiune, autorizarea si intretinerea instalatiei, plata pretului se va face in rate prin compensare din energie electrica pana in anul 2006, prima rata urmand sa se achite in primele 6 luni de la livrarea bunurilor, instalarea, punerea in functiune si autorizarea vor fi realizate de catre vanzator in termen de 2 luni de la momentul livrarii.

Din Nota explicativa data de administratorul societatii a rezultat ca schimbatoarele au fost achizitionate "pentru realizarea instalatiilor de incalzire si vor fi puse in functiune in toamna anului 2006".

In urma verificarilor pe teren organele de inspectie fiscala au constatat ca cele 4 schimbatoare de caldura achizitionate nu au fost puse inca in functiune si sunt pastrate intr-un depozit, acestea nu mai au placutele de identificare in care sunt inscrise anul fabricatiei, producatorul si principalii parametri, iar societatea nu a prezentat documente care sa furnizeze informatii despre aceste schimbatoare de caldura motivand ca abia dupa punerea in functiune a acestora societatea care va executa lucrarea va acorda garantie o perioada de 2 ani.

In vederea acordarii dreptului de deducere a TVA din cele doua facturi fiscale, organele de inspectie fiscala au efectuat demersuri la principalii producatori si comercianti de instalatii si utilaje pentru incalzit din tara solicitand informatii din care sa rezulte date suplimentare referitoare la producerea sau comercializarea schimbatoarelor de caldura din grafitoplast , pretul de vanzare, daca aceste schimbatoare se produc la noi in tara sau se importa sau ce alte produse similare se pot oferi pentru incalzirea unei hale industriale.

Din raspunsurile primite a rezultat ca asemenea schimbatoare de caldura nu se produc la noi in tara, principalii furnizori nu au

comercializat astfel de instalatii si utilaje si ca pot oferi alte produse si solutii tehnice in vederea incalzirii unei hale industriale.

Avand in vedere cele constatate organele de inspectie fiscala au procedat la estimarea bazei de impunere a TVA aferenta schimbatoarelor de caldura achizitionate si nepuse in functiune timp de aproape un an zile, avandu-se in vedere pretul de piata al tranzactiei.

Pentru diferenta de suma reprezentand TVA dedusa de societate organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere si au stabilit-o ca TVA de plata suplimentara, iar pentru nevirarea la termenele legale a acestei sume au calculat dobanzi si penalitati de intarziere pana la 31.12.2005.

Cu adresa din 27.06.2006 organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice au transmis Parchetului de pe langa Tribunal un exemplar al Raportului de inspectie fiscala incheiat la S.C. X S.A. in vederea constatarii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunii prevazuta si pedepsita de art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990 privind societatile comerciale si art.8 alin.(1) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retine:

1.Referitor la suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea beneficiaza de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale care nu au completate toate datele prevazute de formular.

In fapt, in perioada 16.01.2004 - 13.02.2004 societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale din 16.01.2004, 16.01.2004 si 13.12.2004 emise de S.C. R S.A.

In urma verificarilor efectuate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca facturile fiscale mentionate anterior nu au completate toate datele prevazute de formular respectiv, date referitoare la numarul de

inmatriculare la Oficiul Registrului Comertului si codul fiscal al beneficiarului si nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.145 alin.(8) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, care precizeaza:

“(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.”

coroborat cu art.155 alin.(8) din acelasi act normativ care prevede:

“(8) Factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații:

a)seria și numărul facturii;

b)data emiterii facturii;

c)numele, adresa și codul de înregistrare fiscală al persoanei care emite factura;

d) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală, după caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii;

e) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;

f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

g) cota de taxă pe valoarea adăugată sau mențiunea scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil sau neinclus în baza de impozitare, după caz;

h) valoarea taxei pe valoarea adăugată, pentru operațiunile taxabile.”

Avand in vedere prevederile legale mentionate mai sus, se retine ca exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata se realizeaza de catre o persoana impozabila prin justificarea acesteia cu

factura fiscala care trebuie sa contina in mod obligatoriu elementele prevazute de lege.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, rezulta ca societatea si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale din 16.01.2004 (volumul II - Anexa 30), 16.01.2004 si 13.12.2004 (volumul II - Anexa 20) emise de S.C. R S.A.

Din analiza facturilor fiscale mentionate mai sus, se retin urmatoarele: la factura fiscala din 16.01.2004 nu au fost completate rubricile privind codul fiscal, sediul, contul si banca beneficiarului, iar la facturile fiscale din 16.01.2004 si din 13.12.2004 nu au fost completate rubricile privind numarul de inmatriculare la Registrul Comertului, codul fiscal, sediul, contul si banca beneficiarului.

Prin urmare, facturile fiscale mentionate mai sus, nu cuprind informatiile necesare prevazute de lege pentru ca societatea sa-si exercite dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata

In ceea ce priveste argumentul contestatoarei potrivit caruia *"nu are vreo culpa in faptul ca facturile fiscale nu sunt completate de catre societatea care a emis factura"*, acesta nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat pentru a exercita dreptul de deducere aferent acestor facturi fiscale avea obligatia de a justifica deductibilitatea cu facturi fiscale completate in mod obligatoriu cu toate datele prevazute de lege.

In consecinta, organele de inspectie fiscala in mod legal nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale care nu au completate toate datele conform legii, fapt pentru care contestatia se va respinge ca **neintemeiata** pentru acest capat de cerere.

2.Referitor la suma reprezentand dobanzi/majorari aferente taxei pe valoarea adaugata si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, stabilite prin Decizia de impunere din data de 13.06.2006, se retine ca stabilirea de dobanzi/majorari si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata, in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de natura taxei pe valoarea adaugata, iar prin contestatie nu se prezinta argumente privind modul de calcul al dobanzilor si penalitatilor, S.C. X S.A. datoreaza si suma cu titlu de dobanzi si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept "accessorium sequitur principale", art.116 si art.121 din Ordonanta

Guvernului nr.92/2003, republicata, drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza **sa fie respinsa ca neintemeiata.**

Se retine faptul ca societatea nu contesta modul de calcul al accesoriilor in ceea ce priveste perioada si cota aplicata.

3.Referitor la suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata, dobanzi/majorari aferente taxei pe valoarea adaugata si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, se poate investi cu solutionarea pe fond, in conditiile in care constatarile din Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 13.06.2006 si care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere din 13.06.2006 contestata, au fost transmise organelor de cercetare penala cu adresa din 27.06.2006.

In fapt, urmare a verificarilor efectuate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea a achizitionat de la S.C. U S.R.L. patru schimbatoare de caldura din grafitoplast pentru care a dedus TVA. Verificand pe teren realizarea tranzactiei comerciale efectuate organele de inspectie fiscala au constatat ca schimbatoarele de caldura achizitionate nu au fost puse in functiune, sunt pastrate intr-un depozit apartinand societatii si nu mai au placutele de identificare; in plus, nu au fost prezentate documente care sa ateste producatorul si anul de fabricatie al schimbatoarelor si nici documente care sa certifice calitatea sau un termen de garantie ale acestora.

In vederea acordarii dreptului de deducere a TVA inscrisa in cele doua facturi fiscale, organele de inspectie fiscala au efectuat demersuri la alte directii de control fiscal din care sa rezulte realitatea si legalitatea tranzactiilor derulate privind schimbatoarele de caldura. Din raspunsurile primite de la Directiile generale ale finantelor publice a rezultat ca bunurile care fac obiectul acestor tranzactii au fost introduse in circuit de o firma "fantoma", iar circuitul tranzactiei este unul exclusiv documentar, de tip "suveica", fiind menit sa diminueze suma obligatiilor datorate bugetului de stat.

In urma constatarilor efectuate de catre organele de inspectie fiscala a rezultat ca baza de impozitare a taxei pe valoarea adaugata pentru schimbatoarele de caldura achizitionate in vederea incalzirii halelor a fost estimata taxa pe valoarea adaugata cu drept de deducere.

Pentru diferenta de suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata dedusa de societate, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere si s-a stabilit prin Decizia de impunere din data de 13.06.2006 taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in acest cuantum, calculand pentru nevirarea la termenele legale a acestei diferente, dobanzi si penalitati de intarziere.

Cu adresa din 27.06.2006, organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice au transmis Parchetului de pe langa Tribunal o copie a Procesului verbal incheiat la S.C. X S.A. , in vederea constatarii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunii prevazuta si pedepsita de art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990 privind societatile comerciale si art.8 alin.(1) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale.

In drept, art.184 alin.(1) lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, precizeaza:

“Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativă

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivată, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indiciilor săvârşirii unei infractiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra solutiei ce urmează să fie dată în procedură administrativă;[...]

Astfel, intre stabilirea obligatiilor bugetare constatate prin Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 13.06.2006 de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere din 13.06.2006 si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei pe cale administrativa.

Aceasta interdependenta consta in faptul ca societatea a inregistrat in evidentele contabile achizitionarea de bunuri pentru care nu poate justifica cu documente ca operatiunile sunt reale, iar in urma demersurilor efectuate de catre organele de inspectie fiscala in vederea stabilirii realitatii si legalitatii tranzactiilor derulate s-a stabilit ca primul furnizor al bunurilor achizitionate de catre S.C. X S.A., respectiv S.C. C S.R.L. nu este inregistrat la organul fiscal teritorial.

Ca urmare, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, având în vedere faptul că în speță se pune problema realității operațiunilor efectuate și care au implicații fiscale.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, se va suspenda soluționarea contestației pentru o parte din suma contestată, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.184 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată care precizează:

“[...] (3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

4.Referitor la impozitul pe profit:

4.1.Referitor la suma reprezentând impozit pe profit, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă veniturile înregistrate de societate din vânzarea de active în urma executării silite se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil.

In fapt, S.C. X S.A. beneficiază în baza Certificatului de investitor în zona defavorizată din 08.02.2001 emis de Agenția pentru Dezvoltare Regională, de scutire la plata impozitului pe profit prevăzută la art.6 lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată.

În luna decembrie 2005, societatea a înregistrat venituri din vânzare de active în urma procedurii de executare silite a imobilului L.

Organele de inspecție fiscală au constatat că la calcularea ponderii veniturilor în vânzări de active în total venituri înregistrate, în vederea stabilirii profitului pentru care nu este scutită la plata impozitului pe profit, societatea nu a inclus veniturile obținute din această vânzare.

În aceste condiții organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea ponderii în volumul total al veniturilor pentru anul 2005 stabilind un impozit pe profit diferit de impozitul pe profit stabilit de societate la data de 31.12.2005 rezultând impozit suplimentar de plată.

In drept, la art.9 alin.(1) si alin. (2) din Hotararea Guvernului nr.728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, se precizeaza:

“(1) Beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe profit, prevăzută la art. 6 lit. c) din ordonanță, pe baza certificatului de investitor în zonă defavorizată, societățile comerciale cu capital majoritar privat, persoane juridice române, care au sediul social și își desfășoară activitatea în zona defavorizată declarată, în domeniile de interes economic clasificate în anexa nr. 1, și care angajează forță de muncă în condițiile prezentelor norme metodologice.

(2) Societățile comerciale menționate la alin. (1) nu beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit pentru profitul rezultat din efectuarea operațiunilor de lichidare a investiției, conform legii, pentru profitul obținut din vânzarea de active corporale și necorporale, câștigurile realizate din investiții financiare, profitul obținut din desfășurarea de activități în afara zonei defavorizate, precum și pentru cel rezultat din desfășurarea de activități în alte domenii decât cele de interes pentru zonele defavorizate, declarate potrivit legii.”

iar la alin.(3) al aceluiași articol menționat mai sus se prevede:

“(3) Partea din profitul impozabil, aferentă fiecărei operațiuni/activități prevăzute la alineatul precedent, este cea care corespunde ponderii veniturilor obținute din aceste operațiuni/activități în volumul total al veniturilor.”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține ca societățile comerciale care detin certificate de investitor in zona defavorizata nu beneficiaza de scutire la plata impozitului pentru profitul obtinut din vanzarea activelor corporale. Totodata, se reține ca partea din profitul impozabil aferenta operatiunii de vanzare de active este cea care corespunde ponderii veniturilor obtinute din vanzarea activelor in volumul total al veniturilor.

De asemenea, din textul de lege sus citat, se reține ca legiuitorul nu a intentionat sa excluda nici o categorie de venit, indiferent de modalitatea in care a fost obtinut, acest lucru rezultand din sintagma “venituri obtinute din aceste operatiuni/activitati in volumul total al veniturilor”.

Prin urmare, societatea nu beneficiaza de scutire la plata impozitului pe profit pentru profitul obtinut din vanzarea de active chiar

daca acestea s-au produs urmare a procedurii de executare silita, veniturile obtinute din vanzare de active fiind incluse in totalul veniturilor inregistrate de societate, fapt pentru care organele de inspectie fiscala in mod legal au recalculat ponderea veniturilor din vanzari active in volumul total al veniturilor pentru anul 2005 obtinute de societate si au stabilit diferenta de impozit pe profit suplimentar de plata.

Referitor la afirmatia societatii ca s-a realizat executare silita prin valorificarea bunurilor si nu s-a realizat o vanzare - cumparare din initiativa debitorului fiscal, se retine ca vanzarea activului a fost inregistrata de societatea in evidenta contabila in conformitate cu prevederile Legii contabilitatii in contul 758.3 "Venituri din vanzarea activelor si a altor operatiuni de capital", ceea ce demonstreaza ca societatea la momentul efectuarii operatiunii a considerat-o ca fiind "o vanzare de active", nefiind mentionat in textul de lege ca veniturile rezultate din vanzarea activelor nu se iau in calcul profitului impozabil.

Mai mult, societatea nu prezinta in sustinerea contestatiei documente care sa inlature constatările organelor de inspectie fiscala.

In consecinta, avand in vedere cele precizate mai sus, contestatia se va respinge ca **neintemeiata** pentru impozit pe profit.

4.2. In ceea ce priveste suma reprezentand majorari aferente impozitului pe profit stabilite prin Decizia de impunere din data de 13.06.2006, se retine ca stabilirea de majorari aferente impozitului pe profit, in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de natura impozitului pe profit, iar prin contestatie nu se prezinta argumente privind modul de calcul al majorarilor, S.C. X S.A. datoreaza si suma cu titlu de majorari aferente impozitului pe profit reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept "accessorium sequitur principale", art.15 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza **sa fie respinsa ca neintemeiata.**

4.3. Referitor la suma reprezentand impozitul pe profit, majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de

solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza impozit pe profit rezultat ca urmare a nedeductibilitatii la calculul profitului impozabil a cheltuielilor cu prestari de servicii, cheltuielilor cu abonamente la ziar, cheltuielilor cu amortizarea unor mijloace fixe si cheltuielilor reprezentand valoarea ramasa neamortizata a mijloacelor fixe vandute in conditiile in care societatea detine certificat de zona defavorizata, iar din Raportul de inspectie fiscala nu rezulta daca respectivele cheltuieli mentionate mai sus sunt aferente activitatii desfasurate de societate in zona defavorizata sau in afara zonei.

In fapt, S.C. X S.A. cu sediul in beneficiaza in baza Certificatului de investitor in zona defavorizata din 08.02.2001 emis de Agentia pentru Dezvoltare Regionala, de scutire la plata impozitului pe profit prevazuta la art.6 lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată.

In urma verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea, la data de 31.12.2003, a determinat eronat impozitul pe profit datorat "gresind" la stabilirea ponderii veniturilor din vanzari de active in volumul total al veniturilor prin faptul ca a cuprins in volumul total al veniturilor si veniturile inregistrate in contul 711 "Venituri din productia stocata", intrucat conform art.7 pct.7.2 din Hotararea Guvrenului nr.859/2002, la calculul ponderii veniturilor contribuabilului nu sunt luate in calcul veniturile inregistrate in conturile 711, fapt pentru care au stabilit o diferenta suplimentara de impozit pe profit si au calculat majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere.

De asemenea, in perioada 15.01.2004-14.06.2004 societatea a inregistrat cheltuieli reprezentand contravaloarea lucrarilor de amenajari interioare executate de S.C. S S.R.L. la parterul cladirii apartinand S.C. X S.A., spatiul fiind inchiriat in baza contractului de inchiriere din 27.12.2002 pe o perioada de 5 ani. In urma verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala nu au acordat deductibilitatea cheltuielilor intrucat societatea nu a prezentat contractual de prestari servicii incheiat cu S.C. S S.R.L., iar prin contestatia formulata societatea a recunoscut ca nu exista un "inscris preconstituit purtand denumirea expresa de contract".

Totodata, in perioada 07.10.2004-30.11.2005 societatea a inregistrat cheltuieli aferente lucrarilor executate de S.C. D S.R.L. la cabana H situata in masivul P, lucrari considerate de societate ca fiind lucrari de reparatii in vederea restabilirii starii initiale de functionare a cabanei si a inclus pe cheltuieli deductibile reprezentand tamplarie PVC,

respectiv ferestre si usi care au fost montate la cabana H. La solicitarea organelor de inspectie fiscala, societatea nu a prezentat contractul de servicii incheiat cu S.C. D S.R.L. pentru lucrarile efectuate la cabana H, motiv pentru care nu au acordat deductibilitatea cheltuielilor.

In perioada 01.03.2004-30.04.2004, societatea a inregistrat in contul "Alte cheltuieli prestate de terti" suma reprezentand contravaloarea unor prestari servicii aferente facturilor fiscale emise de S.C. F S.R.L. pentru aprovizionarea, depozitarea si transportul de produse alimentare distribuite angajatilor prevazute in contractul de colaborare din ianuarie 2004. Organele de inspectie fiscala nu au acordat deductibilitate cheltuielilor reprezentand aprovizionarea, depozitarea si transportul alimentelor acordate angajatilor proprii intrucat acestea nu au fost impozitate la angajat conform legii.

De asemenea, societatea a inregistrat cheltuieli inscrise in facturile fiscale din 23.02.2004 si din 23.12.2004 reprezentand abonamente la ziarul Editie Speciala care au fost distribuite angajatilor in mod gratuit, iar in urma verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala nu au acordat deductibilitatea cheltuielilor cu abonamente pe motiv ca acestea nu au fost efectuate in scopul obtinerii de venituri.

In perioada 01.12.2003-31.03.2006, societatea a inregistrat cheltuieli cu amortizarea unor active situate la TH P si L achizitionate cu facturile fiscale din 30.09.2004 si din 25.06.2001, iar organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea nu desfasoara activitate in aceste imobile si nu au acordat deductibilitate cheltuielilor cu amortizarea acestor active.

In perioada 01.04.2005-31.03.2006 societatea a instrainat prin vanzare directa mijloace fixe amortizabile, iar valoarea ramasa neamortizata a acestora a fost inregistrata in evidenta contabila ca fiind cheltuiala deductibila. In urma verificarilor efectuate, organele de inspectie fiscala nu au acordat deductibilitate cheltuielilor reprezentand valoarea ramasa neamortizata a mijloacelor fixe instrainate de catre societate intrucat acestea nu au fost valorificate prin unitati specializate sau prin licitatie.

In drept, art.6 lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, precizeaza:

"(1)Societățile comerciale cu capital majoritar privat, persoane juridice române, precum și întreprinzătorii particulari sau asociațiile familiale, autorizate conform Decretului-lege nr. 54/1990

privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative, care își au sediul și își desfășoară activitatea în zona defavorizată, beneficiază pentru investițiile nou-create de următoarele facilități:[...]

c) scutirea de la plata impozitului pe profit pe durata de existență a zonei defavorizate; [...]

iar art.9 din Hotararea Guvernului nr.728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, se precizeaza:

“(1) Beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe profit, prevăzută la art. 6 lit. c) din ordonanță, pe baza certificatului de investitor în zonă defavorizată, societățile comerciale cu capital majoritar privat, persoane juridice române, care au sediul social și își desfășoară activitatea în zona defavorizată declarată, în domeniile de interes economic clasificate în anexa nr. 1, și care angajează forță de muncă în condițiile prezentelor norme metodologice.

(2) Societățile comerciale menționate la alin. (1) nu beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit pentru profitul rezultat din efectuarea operațiunilor de lichidare a investiției, conform legii, pentru profitul obținut din vânzarea de active corporale și necorporale, câștigurile realizate din investiții financiare, profitul obținut din desfășurarea de activități în afara zonei defavorizate, precum și pentru cel rezultat din desfășurarea de activități în alte domenii decât cele de interes pentru zonele defavorizate, declarate potrivit legii.

(3) Partea din profitul impozabil, aferentă fiecărei operațiuni/activități prevăzute la alineatul precedent, este cea care corespunde ponderii veniturilor obținute din aceste operațiuni/activități în volumul total al veniturilor.”

Avand in vedere prevederile legale mentionate mai sus, se retine ca societatile comerciale care isi au sediul si isi desfasoara activitatea in zone defavorizate beneficiaza de scutire la plata impozitului pe profit in baza certificatului de investitor in zona defavorizata. Totodata, se retine ca societatile comerciale nu beneficiaza de scutire de la plata impozitului pe profit pentru profitul obtinut din vanzare de active, din desfasurarea de activitati in afara zonei defavorizate si din activitati desfasurate in alte domenii decat cele de interes pentru zonele defavorizate.

Din documentele existente la dosarul cauzei, se retine ca societatea a inregistrat cheltuieli deductibile cu prestarile de servicii efectuate la sediul societatii si la cabana H, cu aprovizionarea, transportul si depozitarea de produse alimentare distribuite angajatilor, cu abonamentele la ziarul Editie Speciala, cu amortizarea unor mijloace fixe si cu valoarea ramasa neamortizata a unor mijloace fixe vandute.

Totodata, din raportul de inspectie fiscala se retine ca societatea are un sediu fiscal in P si un punct de lucru la V, localitati care conform art.2 din Hotararea Guvernului nr.992/1998 se afla in aria geografica strict delimitata a zonei defavorizate, dar si un punct de lucru in municipiul C care se afla in afara zonei defavorizate.

In urma verificarilor, organele de inspectie fiscala nu au acordat deductibilitate cheltuielilor mentionate anterior fara insa sa analizeze daca aceste cheltuieli sunt aferente activitatii desfasurata de societate in zona defavorizata, într-unul din domeniile de interes economic sau cheltuielile sunt aferente activitatii desfasurata de societate in fara zonei pentru care nu beneficiaza de scutire la plata impozitului pe profit.

Mai mult, din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei nu rezulta cu claritate daca organele de inspectie fiscala au tinut cont la calculul impozitului pe profit de faptul ca societatea beneficiaza de scutire la plata impozitului pe profit in baza certificatului de investitor in zona defavorizata,astfl incat sa calculeze ponderea veniturilor obtinute din activitatile pentru care beneficiaza de scutire la plata impozitului pe profit in totalul veniturilor obtinute de societate.

Avand in vedere prevederile legale mentionate mai sus, documentele aflate la dosarul cauzei, precum si faptul ca din raportul de inspectie fiscala nu rezulta daca cheltuielile pentru care organele de inspectie fiscala nu au acordat deductibilitate sunt aferente activitatii desfasurata de societate in zona defavorizata intr-unul din domeniile de interes economic sau sunt aferente activitatii desfasurata in afara zonei, organele de solutionare nu se pot pronunta asupra deductibilitatii din punct de vedere fiscal a cheltuielilor, fapt pentru care urmeaza sa se desfiinteze Decizia de impunere din 13.06.2005 pentru o parte din suma, in conformitate cu art.186 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizeaza ca:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

5.Referitor la suma compusa din majorari de intarziere si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi pe fondul cauzei in conditiile in care, prin contestatie, S.C. X S.A. nu aduce nici un argument in sustinerea cauzei.

In fapt, in perioada 2003-2005, societatea nu a calculat trimestrial impozitul pe profit datorat si nu l-a declarat la Administratia finantelor publice.

Organele de inspectie fiscala au stabilit ca in anul 2004 societatea a declarat impozitul pe profit pentru tot anul doar la 31.12.2004 prin declaratia 101, iar in anul 2005 impozitul pe profit a fost declarat si calculat prima data la 30.06.2005, din aceasta cauza in fisa pe platitor emisa de Administratia finantelor publice nu au fost calculate accesorii fiscale pentru neachitarea in termenele legale a impozitului pe profit datorat.

Pentru nedeclararea si nevirarea la termenele legale a impozitului pe profit evidentiat de societatea dar nedeclarata in termenele legale, organele de inspectie fiscala au calculat pentru perioada 26.01.2004 - 31.12.2005 majorari de intarziere si penalitati de intarziere.

Desi societatea contesta in totalitate majorarile de intarziere si penalitatile de intarziere aferente impozitului pe profit, totusi in sustinerea contestatiei nu prezinta argumente pentru toate sumele stabilite de catre organele de inspectie fiscala pentru perioada verificata.

In drept, la art.176 alin.(1) lit.c si lit.d din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se precizeaza:

“Contestatia se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...].”

iar la pct.12 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se stipuleaza urmatoarele:

“12.1. Contestatia poate fi respinsa ca:[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

Avand in vedere cele precizate mai sus, precum si faptul ca societatea nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei care sa inlature constatarile organelor de inspectie fiscala, se va respinge contestatia formulata de S.C. X S.A. ca **nemotivata** pentru acest capat de cerere.

6. In ceea ce priveste contestatia formulata impotriva Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala din 13.06.2006, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor are competenta de a solutiona acest capat de cerere in conditiile in care dispozitia privind masurile nu se refera la stabilirea de impozite, taxe, contributii, datorie vamala precum si accesorii ale acestora, ci la masuri in sarcina contribuabilului, neavand caracterul unui titlu de creanta fiscala.

In fapt, prin Dispozitia din 13.06.2006 organele de inspectie fiscala au dispus inregistrarea in evidenta contabila a debitelor suplimentare precum si a accesoriilor acestora stabilite prin Decizia de impunere din data de 13.06.2006, repectiv taxa pe valoarea adaugata, dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, impozit pe profit, dobanzi aferente impozitului pe profit si penalitati aferente impozitului pe profit.

In drept, potrivit art.179 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor este competenta sa solutioneze ***“contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala [...]”***

Ordinul ministrului finantelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala", cod 14.13.27.18, la pct. 1 din Anexa 2 Instructiunile de completare a formularului "Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala", cod 14.13.27.18, prevede:

“1. Formularul "Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala" reprezinta actul administrativ fiscal

emis de organele de inspectie fiscala în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini masurile stabilite. Nu va cuprinde masuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datoreaza bugetului general consolidat al statului.

Intrucat masurile stabilite in sarcina **S.C. X S.A.** prin Dispozitia din 13.06.2005 nu vizeaza stabilirea obligatiilor fiscale ale contestatoarei, fapt pentru care Dispozitia nu are caracterul unui titlu de creanta, se retine ca solutionarea contestatiei pentru acest capat de cerere intra in competenta organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Directia generala de solutionare a contestatiilor neavand competenta de solutionare a dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala, potrivit art.179 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, care precizeaza:

“Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.”

Prin urmare, pentru acest capat de cerere, dosarul va fi transmis spre solutionare Directiei generale a finantelor publice, Activitatea de control financiar fiscal in calitate de organ emitent al dispozitiei de masuri.

7.Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executarii actului administrativ fiscal, in speta Decizia de impunere din data de 13.06.2006, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, in conditiile in care cererea de suspendare a executarii actului administrativ fiscal nu se afla in competenta sa materiala de solutionare.

In fapt, S.C X S.A. a formulat cerere de suspendare a executarii Deciziei de impunere din 13.06.2006 in temeiul art.185 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, inregistrata la Directia generala de solutionare a contestatiilor in data de 31.07.2006.

In drept, sunt incidente prevederile art. 185 alin.(1) si alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel cum a fost modificata de Legea nr. 158/2006 privind

aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 165/2005 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit carora:

"(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, cu condiția depunerii unei garanții la nivelul sumei contestate."

Potrivit art.14 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, care precizeaza:

"(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, o dată cu sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond.

(2) Instanța va rezolva cererea de suspendare, de urgență, cu citarea părților.

(3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ de importanță națională, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Încheierea sau, după caz, sentința prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare."

Se retine ca **S.C. X S.A.** a depus contestația la Direcția generală a finanțelor publice, la data de 11.07.2006, ulterior datei de 23.06.2006, data intrării în vigoare a Legii nr.158/2006.

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, principiul de drept al aplicării imediate a legii noi, cererea societății contestatoare de suspendare a executării Deciziei de impunere din 13.06.2006 emisă de Direcția generală a finanțelor publice intra sub incidența prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nu se poate investi cu soluționarea cererii formulate de **S.C. X S.A.**, neavând competența materială.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor, art.145 alin.(8) lit.a), art.155 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.6 lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, art.9 alin.(1) si alin.(2) din Hotararea Guvernului nr.728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, art.14 alin.(1) si alin.(2) din Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrative, art.116, art.121, art.176 alin.(1) lit.c si lit.d, 184 alin.(1) lit.a) si alin.(3), art.185 alin.(1) si art.(2) coroborate cu art.186 alin.(4) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, art.184 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata se

DECIDE

1.Respingerea ca **neintemeiata** a contestatiei formulata de **S.C. X S.A.** referitoare la:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- impozit pe profit;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;

2.**Desfintarea** Deciziei de impunere din data de 13.06.2006 intocmita de catre organele inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de control financiar fiscal, pentru suma reprezentand:

- impozit pe profit;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit;

urmand ca organele de inspectie fiscala, printr-o alta echipa decat cea care a intocmit decizia contestata, sa reanalizeze situatia de fapt pentru aceleasi obligatii bugetare si aceeasi perioada avand in vedere cele retinute in cuprinsul prezentei decizii si actele normative incidente in materie in perioada verificata.

3. Respingerea ca **neargumentata** a contestatiei formulata de **S.C. X S.A.** referitoare la:

- dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- penalitati aferente impozitului pe profit.

4. **Suspendarea solutionarii contestatiei** referitoare la:

- taxa pe valoarea adaugata;
 - dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
 - penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organului de inspectie fiscala urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie inaintat organului competent conform legii pentru solutionarea cauzei in functie de solutia pe latura penala.

5. Transmiterea contestatiei formulata de **S.C. X S.A.** impotriva Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala din 13.06.2006, Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control financiar fiscal spre competenta solutionare.

6. Constatarea necompetentei materiale in ceea ce priveste cererea de suspendare a executarii Deciziei de impunere din 13.06.2006 formulata de **S.C. X S.A.**, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea cererii de suspendare, aceasta fiind de competenta instantei judecatoresti.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii.